

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீகமலவல்லி நாயகி ஸமேத ஸ்ரீ அழகியமணவாள பரப்ரஹ்மணே நம:

(உறையூர் “நம்நாச்சியார்” கமலவல்லி)

ஸ்ரீ பாஞ்சராத்திர ஆகம நூலான

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ தந்திரம்

(பன்னிரண்டாம் அத்யாயம்)

இதற்கான ச்லோகம் மற்றும் பொருள் – தமிழில்

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்

ஸ்ரீ அஹோபிலதாஸன் க. ஸ்ரீதரன்

Email: sridharan_book@yahoo.com

ஸ்ரீலக்ஷ்மீதந்திரம் பன்னிரண்டாம் அத்யாயம்

இந்திரன் கூறுவது -

1. சிச்சக்திரேவ தே சுத்த யதி ஜீவ: ஸநாதந:

க்லேசகர்மாசய ஸ்பர்சா: கதமஸ்ய ஸரோருஹே

பொருள் – இந்திரன் மஹாலக்ஷ்மியிடம், “தாமரையில் உள்ளவளே! எப்போதும் நிலையாக இருப்பவளே! எப்போதும் இருக்கும் ஜீவாத்மா என்பது உன்னுடைய சித்தின் சக்தியே என்றால், அந்த ஜீவாத்மவுக்குத் துன்பங்கள், கர்மங்கள் முதலானவற்றின் தீண்டுதல்கள் ஏன் உண்டாகின்றன?”, என்று கேட்கத் தொடங்கினான்.

2. க்லேசா: கே கதி தே ப்ரோக்தா: கர்ம கீத்ருச் ச கிம்விதம்

ஆசயோ நாம கோ தேவி ததேதத் கிம்பலம் ஸ்ம்ருதம்

பொருள் – தேவீ! துன்பங்கள் என்பவை என்ன? அவை எத்தனை உள்ளன? கர்மங்களின் இயல்பு என்ன? அவை எவ்விதம் செயல்படுகின்றன? ஆசயம் என்பது என்ன? அவற்றின் பலன்கள் எத்தகையது?

3. ஸிந்துகந்யே ததேதந்மே ப்ருஹி துப்யம் நமோ நம:

ஸர்வஜ்ஞே ந த்வதந்யேந வக்துமேதத்தி சக்யதே

பொருள் – திருப்பாற்கடலின் புத்ரியே! நான் கேட்டவை குறித்து எனக்கு விளக்குவாயாக. உன்னைத் தாழ்மையுடன் வணங்கி நிற்கிறேன். அனைத்தும் அறிந்தவளாகிய நீ மட்டுமே இவற்றை எனக்கு விளக்க இயலும்.

மஹாலக்ஷ்மீ கூறுவது -

4. அஹம் நாராயணீ தேவீ ஸ்வச்சஸ்வச்சந்த சிந்மயீ

ஸ்வதந்த்ரா நிரவத்யாஹம் விஷ்ணோ: ஸ்ரீநபாயிநீ

பொருள் – மஹாலக்ஷ்மி கூறத் தொடங்குகிறாள் – தூய்மையும், எல்லையற்றதும் ஆகிய ஞானத்தைக் கொண்ட நாராயணீ நானே ஆவேன். மஹாவிஷ்ணுவின் சுதந்திரமான, எல்லையற்ற செல்வமாக நானே உள்ளேன்.

5. ஈசசிதவ்யபேதேந த்விதா ரூபம் மயா க்ருதம்

ஈசிதவ்யம் ச தத்பிந்நம் ஸ்வாச்சந்த்யாதேவ மே த்விதா

பொருள் – நான் “ஈச” மற்றும் “ஈசிதவ்ய” என்னும் இரு ரூபங்களை உருவாக்குகிறேன் (ஈச என்றால் நிர்வகிக்கின்ற பொருள், ஈசிதவ்யம் என்றால் நிர்வகிக்கப்படும் பொருள்). இவற்றில் ஈசிதவ்யம் என்பதை என்னுடைய இச்சையின் காரணமாக நான் இரண்டாகப் பிரிக்கிறேன்.

6. சிச்சக்திரேகா போக்த்ராக்யா பரா போக்யாதிரூபினீ

காலகால்யவிபேதேந ஸா த்விதா பேதிதா மயா

பொருள் – என்னுடைய சித் சக்தியானது போக்தா (அனுபவிப்பவன்) என்னும் ரூபமாகவும், அசித் சக்தியானது போக்ய (அனுபவிக்கப்படும் பொருள்) எனும் ரூபமாகவும் பிரிகிறது. இவற்றில் போக்யம் என்பதைக் காலம் (நேரம்) மற்றும் கால்யம் (காலத்தால் வரையறுக்கப்படும் பொருள்) என்று நான் பிரிக்கிறேன்.

7. தத்ர கால்யாத்மிகா சக்திர்மோஹிநீ பந்தநீ ததா

ப்ரக்ருதி: ஸவிகாரைஷா சிச்சக்திர்பத்யதே அநயா

பொருள் – இவை இரண்டில் (காலம் மற்றும் கால்யம்), கால்யம் எனப்படும் சக்தியானது, அனைவரையும் மயக்கவல்ல பெண் போன்று, அனைத்தையும் பந்தப்படுத்துகிறது. அதுவே ப்ரக்ருதியாகவும் உள்ளது. போக்தாவாக உள்ள சக்தியானது ப்ரக்ருதியால் கட்டி வைக்கப்பட்டும், ப்ரக்ருதியின் படைப்புகளால் பந்தப்படுத்தப்பட்டும் உள்ளது.

8. க்லச்யதே தேந ரூபேண சிச்சக்திர்போக்த்ருதாம் கதா

ஸ க்லேச: பஞ்சதா ஜ்ஞேயோ நாமாந்யஸ்ய ச மே ச்ருணு

பொருள் – இத்தகைய போக்தரு (அல்லது போக்தா) என்பவன் ஐந்துவிதமான துன்பங்களால் பீடிக்கப்படுகிறான். அவை என்னென்ன என்று நான் இப்போது கூறுகிறேன், கேட்பாயாக.

9. தமோ மோஹோ மஹாமோஹஸ்தாமிஸ்ரோ ஹி அந்தஸஜ்ஞித:

அவித்யா பஞ்சபர்வைஷா தமஸோ கதிருத்தமா

பொருள் – தமோ குணம், மோகம், மஹாமோகம், இருள், அவித்யை (அறியாமை) என்பதே அந்த ஐந்து துன்பங்கள் ஆகும். இவை ஐந்து ஆழ்ந்த இருள் என்பதன் படிப்படியான நிலைகள் ஆகும்.

10. அஸங்கிந்யபி சிச்சக்தி: சுத்தாப்ய பரிணாமிநீ

ஆவித்தமாத்மநோ ரூபம் நைர்மல்யேந பிபர்தி ஸா

பொருள் – போக்தாவாக உள்ள ஜீவன்களின் சக்தியாக உள்ளவள் தூய்மையாக உள்ளபோதிலும், மாறாதவளாக உள்ளபோதிலும் அவள் இது போன்ற துன்பங்களால் பாதிக்கப்படுவது போன்ற ரூபத்தை வெளிப்படுத்திக் கொள்கிறாள்.

இந்தரன் கூறுவது -

11. வ்யாஹதமிவ பச்யாமி சிச்சக்தே: க்வேச ஸங்கிதாம்

முஹ்யதீவ மநோ மேத்ய தம் மோஹம் சிந்தி பத்மஜே

பொருள் – இந்தரன் மஹாலக்ஷ்மியிடம், “தாமரையில் வீற்றுள்ளவளே! போக்தாக்களுடைய சக்தியாக உள்ளவளுடன் துன்பங்களின் ஸம்பந்தம் என்று நீ கூறும் கருத்துக்கள் என்னைக் குழப்பத்தில் ஆழ்த்துகின்றன. எனது மனம் குழம்பி நிற்கிறது. இந்தக் குழப்பத்தை நீக்குவாயாக”, என்றான்.

மஹாலக்ஷ்மி கூறுவது -

12. ஸ்வதந்திரா ஸர்வஸித்தீநாம் ஹேதுச்சாத்ர மஹாப்பூதா

சக்திர் நாராயணஸ்யாஹம் நித்யா தேவீ ஸதோதிதா

பொருள் - மஹாலக்ஷ்மி விடை அளிக்கத் தொடங்குகிறாள் - நாராயணனின் சக்தியாகவே உள்ள நான் சுதந்திரமானவள், அனைத்து வலிமைகளையும் கொண்டவள், அனைத்திற்கும் காரணமானவள், எப்போதும் உள்ளவள், எப்போதும் படைத்தபடி உள்ளவள் ஆவேன்.

13. தஸ்யா மே பஞ்ச கர்மாணி நித்யாநி த்ரிதசேச்வர

திரோபாவஸ்ததா ஸ்ருஷ்டி: ஸ்திதி: ஸம்ஹ்ருதிரேவ

14. அநுக்ரஹ இதி ப்ரோக்தம் மதீயம் கர்மபஞ்சகம்

ஏதேஷாம் க்ரமசோ வ்யாக்யாம் கர்மணாம் சக்ர மே ச்ருணு

பொருள் - தேவர்களின் தலைவனே! இந்திரா! நான் ஐந்துவிதமான செயல்களை எப்போதும் செய்தபடி உள்ளேன். அவையாவன - திரோபாவம், ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம் மற்றும் அநுக்ரஹம் - என்பவையாகும். இவற்றைக் குறித்து நான் இப்போது வரிசையாக விவரிக்கக் கேட்பாயாக.

15. தத்ர நாம திரோபாவோ அந்யத்பாவ: பரிகீர்த்யதே

ஸ்வச்சாபி ஸா மதீயா ஹி சிச்சக்திர் போக்த்ரு ஸம்ஜ்ஞிதா

16. மதீயயா யயா சக்த்யா வர்ததே ப்ரக்ருதேர்வசே

திரோபாவாபிதாநா மே ஸாவித்யாசக்திருச்யதே

பொருள் - (திரோபாவம் என்றால் மறைக்கப்படுதல் ஆகும். அதாவது அவித்யையின் விளைவால், ஆத்மாவின் உண்மையான ஞானம் உள்ளிட்ட ஸ்வரூபங்கள் மறைக்கப்படுதல் ஆகும்) இந்த ஐந்தில், திரோபாவம் என்பது மற்றவற்றிலிருந்து சற்றே மாறுபட்டதாகும். இந்தச் சக்தியின் மூலமாக, சிச்சக்தியின் அம்சமான ஜீவாத்மா, தூய்மையாக உள்ளபோதிலும், ப்ரக்ருதியால் பீடிக்கப்படுகிறான். இந்த திரோபாவம் என்பது அவித்யா சக்தி என்றும் கூறப்படும்.

17. மதீயம் பேதிதம் ரூபம் ஸத்யஸங்கல்பயா மயா

யோ அவரோஹோ மதீயஸ்தே வர்ணித: ப்ரதம: புரா

பொருள் – என்னுடைய ஸத்யஸங்கல்பம் காரணமாகவே நான் இவ்விதம் என்னைப் பலவிதமான ரூபங்களில் வெளிப்படுத்திக் கொள்கிறேன். இவற்றைக் குறித்து உனக்கு நான் முன்பே இறங்குவரிசையில் விவரித்தேன்.

18. சிச்சக்திர்ஜீவ இத்யேவம் விபுதை பரிகீர்த்யதே

மஸ்த்வாச்சந்த்யவசாதேவ தஸ்ய பேத: ப்ரகீர்தித:

பொருள் – என்னுடைய இந்த சிச்சக்தி (போக்த்ரு ரூபம்) என்பதை, நன்றாகப் படித்தவர்கள் “ஜீவன்” என்பர். இந்த ஜீவன் என்பது என்னுடைய இச்சையின் காரணமாகவே பலவாக உள்ளது.

19. மதீயம் சைத்யரூபம் யத் ஸத்யஸங்கல்பயா க்ருதம்

மயா ததேகீகரணம் சிச்சக்தே: க்ரியதே ஹி யத்

20. அவித்யா ஸா பரா சக்திஸ்திரோபாவ இதி ஸ்ம்ருத:

பஞ்ச பர்வாணி தஸ்யாஸ்து ஸந்தி தாநி நிபோத மே

பொருள் – என்னுடைய ஸந்த்யஸங்கல்பத்தின் விளைவாக, சிச்சக்தியைக் கொண்டு, என்னுடைய வேறுபாடுகளை நான் வெளிப்படுத்துகிறேன். இவற்றில் திரோபாவம் என்பது ஐந்துவிதமாக உள்ளது. இவற்றை இப்போது நான் விவரிக்கிறேன்.

21. தமஸ்து ப்ரதமம் பர்வ நாமாவித்யேதி தஸ்ய து

அநாத்மந்யஸ்வபூதே ச சைத்யே ஜீவஸ்ய யா மதி:

22. ஸ்வதயாஹந்தயா சைவ தமோ அவித்யா ச ஸா ஸ்ம்ருதா

ஸ்வீக்ருதே அஹந்தயா சைத்யே மாநோ யஸ்தத்ர ஜாயதே

23. அஸ்மிதாக்க்யோ மஹாமோஹோ த்விதீயம் க்லேசபர்வ தத்

சைத்யசேதநயோரேக பாவாபத்திரவித்யயா

24. மோஹோ அஸ்மிதா மஹாமோஹ இதி சப்தைர்நிகத்யதே
ஸுகாநுஸ்ம்ருதி ஹேதுர்யா வாஸநாஸ்மிதயாஹிதா
25. ஸ ராகோ ரஞ்ஜயவிஷயஸ்த்ருதீயம் க்லேசபர்வ தத்
துக்காநுஸ்ம்ருதிஹேதுர்யா வாஸநாஸ்மிதயாஹிதா
26. ஸ த்வேஷோ த்வேஷ்ய விஷயச்சதுர்த்தம் க்லேசபர்வ தத்
துக்கம் ஜிஹாஸதோ யோகை: ப்ரேப்ஸதச்ச ஸுகம் ததா
27. ததந்தராயர்வித்ராலோ மத்யே யோ நாம ஜாயதே
அந்தாக்யோ அபிநிவேச: ஸ பஞ்சமம் க்லேசபர்வ தத்

பொருள் – முதலில் உள்ளது அவித்யை என்னும் பெயர் கொண்ட தமஸ் ஆகும். இதன் மூலமே ஜீவன் தன்னை உலகப்பொருள்களுடன் தொடர்பு கொண்டபடிக்க காண்கிறான்; தன்னில் உள்ள ஆத்மாவைக் காணாமல் உள்ளான். இந்த தமஸ் என்பதே ஜீவனுடைய “நான்” என்னும் அஹங்காரம் என்றாகிறது. ஜீவனுடன் தொடர்பு கொண்டதாக ஒரு வஸ்து காணப்படும்போது, மஹாமோகம் என்னும் இரண்டாவது நிலை மூலம், “இது என்னுடையது” என்னும் எண்ணம் மேலோங்குகிறது; இது அஸ்மிதா எனப்படுகிறது. சித் என்பதுடன் சேர்ந்த வஸ்துவாகவே உலகியல் பொருள்கள் அனைத்தும், அவித்யை காரணமாகக் காண்பிக்கப்படுதலே மோஹா, அஸ்மிதா, மஹாமோஹா எனப்படுகிறது. அஸ்மிதா என்பதுடன் பூர்வ வாசனைகள் சேரும்போது, இனிமையான நினைவுகள் சூழ்ந்து கொள்கின்றன; இதனுடைய இலக்கான வஸ்துக்கள் அனைத்தும் இனிமையாகவே உள்ளன; இது ராகம் எனப்படும்; இது க்லேசம் என்பதன் மூன்றாவது தன்மையாகும். அடுத்து அஸ்மிதா என்பதுடன் துன்பம் நிறைந்த நினைவுகள் இணையும்போது, அதன் இலக்கான வஸ்துக்கள் தள்ளத்தக்கவையாக உள்ளன; இது த்வேஷம் என்பதாகும்; இது க்லேசம் என்பதன் நான்காவது தன்மையாகிறது. ஒரு சிலர் தங்களுடைய யோகம் போன்றவை மூலம் தங்களுடைய துயரங்களை நீக்கி, மகிழ்வை ஏற்படுத்திக்கொள்ள முயலலாம்; அவர்களுக்கு உண்டாகும் தடை என்பது “அந்த” என்னும் ஆழ்ந்த ஈடுபாடு ஆகும்; இது க்லேசம் என்பதன் ஐந்தாவது தன்மையாகிறது.

28. தேஹமாத்மதயா புத்த்வா ததஸ்தாதாத்மயமாகத:

ரஞ்ஜநீயமபிப்ரேப்ஸூர்ஜிஹாஸுச்ச ததேதரத்

29. ததந்தராயவித்ரஸ் தஸ்தத் ப்ரதீகாரமாசரந்

இஷ்டஸ்ய ப்ராப்தயே அநிஷ்டவிகாதாய ச சேதந:

30. யதயம் குருதே கர்ம த்ரிவிதம் த்ரிவிதாத்மகம்

தத்கர்ம கதிதம் ஸத்பி: ஸாங்க்ய யோக விசக்ஷணை:

பொருள் – சரீரத்தையே ஆத்மாவாகக் கருதுவதும், அதன் பின்னர் அவற்றைத் தனித்தனியாக அறிவதும்; இன்பங்களை அளிக்கும் வஸ்துக்களை மட்டுமே நாடுவதும், பின்னர் அவை ஏற்கத் தகுதியானது அல்ல என்று தள்ளுவதும்; இன்பங்களை அனுபவிக்க இயலாமல் போகுமோ என்று அவற்றுக்கான தடைகளை எண்ணிக் கலங்குவதும், பின்னர் அந்தச் சூழ்நிலையில் இருந்து வெளியே வருவதும் – இப்படியாக ஜீவாத்மா தான் விரும்புவதைச் செய்ய எண்ணுதலும், அவற்றைச் செய்யாமல் விடுவதும் ஆகிய நிலைகள் மூன்றாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன (ஸுகம், துக்கம், இரண்டும் கலந்தது). இத்தகைய செயல்களையே ஸாங்க்யம் மற்றும் யோகம் ஆகிய மார்க்கங்களில் நிற்கும் உயர்ந்தவர்கள் கர்மம் என்கிறார்கள்.

31. தத்ப்ரஸூதம் ஸுகம் துக்கம் ததா துக்கஸுகாத்மகம்

விபாகஸ் த்ரிவித: ப்ரோக்தஸ் தத்வசாஸ்த்ரிவிசாரதை:

பொருள் – இப்படியாக உள்ள கர்மங்களின் மூலமாக சுகம், துக்கம், சுகம்-துக்கம் ஆகிய இரண்டும் கலந்த நிலை ஆகியவை உண்டாகின்றன. இவ்விதம் மூன்றுவிதமாகக் கர்மங்களுடைய விளைவுகள் பாகுபாடு கொள்கின்றன. இவ்விதமே தத்வசாஸ்த்ரத்தை நன்றாக அறிந்தவர்கள் உரைக்கிறார்கள்.

32. வாஸநா ஆசயா: ப்ரோக்தா: க்லேச கர்ம விபாகஜா:

அந்த:கரண வர்த்திந்ய: ஸமந்தாச்சேரதே ஹி தா:

பொருள் – துக்கங்களை அளிக்கக்கூடிய கர்மங்களுடைய பாகுபாட்டினால் உண்டாகக் கூடிய வாசனையானது “ஆசயா” எனப்படுகிறது. அந்த வாசனை அந்தகரணத்தில் ஆழமாகப் பதிந்து விடுகிறது.

33. ஜந்யந்தே வாஸநா நித்யம் பஞ்சபி: க்லேசபர்வபி:

ஸத்ருசாரம்பஹேதுச்ச வாஸநா கர்மணாம் ததா

பொருள் – வாஸனை என்பது துன்பங்களுடைய ஐந்து விதங்களிலிருந்து (தமோ குணம், மோகம், மஹாமோகம், இருள், அவித்யை) தொடர்ச்சியாக உண்டாகிறது. இந்த வாஸனை என்பதே பலவிதமான கர்மங்கள் உண்டாகக் காரணமாக உள்ளது.

34. ஸுகாதி வாஸநா சைவ விபாகைர் ஜந்யதே த்ரிதா

சதுர்பிர் லக்ஷணைரித்தம்பூதா க்லேசாதிநாமகை:

35. பந்தநீ ஜீவகோசஸ்ய திரோபாவாபிதா விதா

சக்த்யாநயைவ பத்தாநாம் ஜீவாநாம் மம நித்யதா

36. ஸாந்தத்யேந ப்ரவர்த்தந்தே மம ஸ்ருஷ்ட்யாதிசக்த்ய:

ஸ்ருஷ்டி சக்திர் த்விதா ஸா மே சுத்தயசுத்திவசாந்மயா

37. விவிச்ய தர்சிதா ஸா தே ஸா புந: ஸப்ததா ஸ்திதா

அநிசம் க்ரியதே த்வேகா ப்ராஜாபத்யதே கர்மணா

பொருள் – கர்மங்களுடைய பாகுபாடு (விபாகங்கள்) என்பதன் மூலம் சுகம் உள்ளிட்ட மூன்றுவிதமான வாஸனைகள் உண்டாகின்றன (சுகம், துக்கம், இரண்டும் கலந்தது). இப்படியாக என்னுடைய சக்தியான திரோபாவம் என்பது, நான்கு க்லேசங்களுடன் (க்லேசம், கர்மம், விபாகம், ஆசய) கூடியதாக நின்று, ஜீவாத்மாக்களைப் பந்தத்தில் ஆழ்த்துகிறது. இப்படியாகச் சிக்கிக் கொண்ட ஜீவாத்மாக்களிடமிருந்து வெளிப்படும் என்னுடைய சக்தியான திரோபாவம் என்பதிலிருந்து வெளிப்படுகின்ற என்னுடைய மற்றொரு சக்தியான ஸ்ருஷ்டி என்பது, தடையில்லாமல் எப்போதும் இயங்கியபடி உள்ளது. சுத்தம் மற்றும் அசுத்தம் என்பதன் அடிப்படையில் என்னுடைய ஸ்ருஷ்டி சக்தியானது இரண்டு வகைப்படும் என்பதை உனக்கு நான் முன்பே விரிவாகக் கூறியுள்ளேன் (அத்யாயம் 5 – 25, 26, 27 காண்க). ஸ்ருஷ்டி சக்தியான அவளை ஏழு

விதமாகப் பிரிக்கலாம். முதல் வகையானது அவள் ப்ராஜாபத்யம் என்னும் கர்மம் மூலம் படைக்கத் தொடங்குதல் ஆகும்.

38. ஷட்கோச ஸம்பவாஸ்த்வந்யாஸ் தத்தத் காலஸமுத்பவா:

ஸர்க்க க்ரமே ப்ரக்ருத்யுத்தே ஸ்ருஷ்டிர்ஜ்ஞேயா த்ரிதா புந:

பொருள் – ஸ்ருஷ்டியின் மற்ற ஆறு நிலைகளும் (கடந்த ச்லோகத்தில் ஏழு நிலைகள் என்று கூறப்பட்டு, ஒரு நிலை உரைக்கப்பட்டது) அந்தந்த காலகட்டங்களில் மாயா உள்ளிட்ட ஆறு கோசங்களில் நிகழ்கிறது (ஆறு கோசங்கள் குறித்து ஆறாம் அத்யாயத்தில் விளக்கப்பட்டது). அனைத்தையும் படைப்பது, ப்ரக்ருதியிலிருந்து வெளிப்படுவதும் ஆகிய ஸ்ருஷ்டி என்பது மூன்றுவிதமாக உள்ளது.

39. பாவிசீ லைங்கிகீ சைவ பெளதிகீ சேதி பேதத:

யதா ந்யக்ரோத தாநாயாம் த்ரைகுண்யே ப்ரக்ருதௌ ததா

40. யா ஸ்திதிர் மஹாதாதே: ஸா பாவஸ்ருஷ்டிர் நிகத்யதே

ஸமஷ்டி வ்யஷ்டி பேதேந லிங்கம் யத் ஸ்ருஜ்யதே மயா

41. விராஜ்ச்ச ததாந்யேஷாம் பூதாநாம் லிங்கஜா து ஸா

மஹாதாயா விசேஷாந்தா விம்சதிச்ச த்ரயச்ச யே

42. பதார்த்தா லிங்கதேஹஸ்தா விராஜ: பரிகீர்த்திதா:

காநாம் ஸமஷ்டி பூதாநாம் தத் அந்தகரணஸ்ய ச

43. த்ரிதா ஸ்திதஸ்ய யே யே அசா: ப்ரதிஜீவம் வ்யவஸ்திதா:

ஸ்தூலாநாம் சைவ பூதாநாம் யே ஸூக்ஷ்மா: கீர்த்திதா: புரா

44. வ்யஷ்டயோ அஷ்டாதசேமாச்ச க்லேசா: கர்மாணி வாஸநா:

ப்ராணாச்சேதி ததுத்திஷ்டம் லிங்கம் ஜீவகணாச்ரயம்

பொருள் – அவை பாவிசீ, லைங்கிகீ மற்றும் பெளதிகீ எனப்படும். ஒரு விதைக்குள் எவ்விதம் ஒரு ஆலமரம் மறைந்துள்ளதோ அது போன்று, மஹத் போன்ற அனைத்தின் ஸ்ருஷ்டியும் மூன்று குணங்களுடன் சேர்ந்த ப்ரக்ருதியில் மறைவாக உள்ளது. இதுவே பாவ ஸ்ருஷ்டி (இயங்காத நிலை) எனப்படும். நான் படைக்கும் லிங்க சரீரங்கள் (ஸூக்ஷ்ம சரீரங்கள்) ஸமஷ்டி ஸ்ருஷ்டி மற்றும் வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டி என்று இரண்டாக

உள்ளன. இவை முறையே விராட் மற்றும் தனித்தனி ஜீவாத்மா (ஜீவனுக்கான ஸூக்ஷ்ம சரீரம்) ஆகும். ஸ்ருஷ்டியின் இந்த நிலை லிங்கஜா எனப்படும். மஹத் தொடக்கமாக விசேஷம் (பஞ்சபூதங்களாகிய ஆகாசம், வாயு, அக்னி, நீர், நிலம்) முடிய உள்ள இருபத்து மூன்று தத்துவங்களும் விராட் என்னும் ஸூக்ஷ்ம சரீரத்தில் அடங்கியுள்ளது. மூன்று நிலைகளில் உள்ள அந்தகரணத்துடன் (புத்தி, அஹங்காரம், மனம்) சேர்ந்த மற்ற அனைத்தும் ஒவ்வொரு ஜீவ சரீரத்திலும் ஸூக்ஷ்மமாக உள்ளது (இதனை அத்யாயம் ஐந்தில் காண்க). அக மற்றும் புற இந்த்ரியங்கள் என்றுள்ள பதினெட்டு (கர்ம இந்த்ரியங்கள் - 5, ஞான இந்த்ரியங்கள் - 5, அந்தகரண நிலைகள் - 3, பஞ்சபூதங்கள் - 5), க்லேசங்கள், கர்மங்கள், வாஸனைகள், ஐந்து ப்ராணன்கள் போன்ற அனைத்தும் சேர்ந்தே ஸ்தூல சரீரமான ஜீவன்கள் உள்ளே காணப்படும் ஸூக்ஷ்ம சரீரத்தை உண்டாக்குகிறது.

45. சிச்சக்த்யோ ஹி லிங்கஸ்தா: ஸம்ஸரந்தி யதா ததா
சுத்தே ஹி பகவஜ்ஞானே ஜாதே ஸத்கர்ம ஜீவிநாம்

46-1. ஜீவாநாம் விநிவர்த்தந்தே லிங்காந்யேதாநி நாந்யதா

பொருள் – ஜீவாத்மாக்களுடைய ஸூக்ஷ்ம சரீரத்தில் உள்ள சித் சக்தியானது ஸம்ஸாரத்தில் மேலும் கீழும் சென்றபடியே உள்ளது, புண்ணிய கர்மங்களுடைய காரணமாக பகவானைக் குறித்த உண்மையான ஞானம் உண்டாகும்போது மட்டுமே ஜீவாத்மாக்களுடைய அந்தச் சரீரமும் நீங்குமே அல்லாது மற்ற எந்தச் சூழ்நிலையிலும் அல்ல.

46-2. விராஜ: ஸ்தூலதேஹோ யோ ப்ரஹ்மாண்டாபரநாமவாந்

47. சதுர்விதாநி சாந்யாநி சரீராணி சரீரிணாம்

ஏஷா மே பௌதிகீ ஸ்ருஷ்டிரிதீதம் ஸ்ருஷ்டிசிந்தனம்

பொருள் – ப்ரஹ்மாண்டம் எனப்படும் விராஜ் ஸ்தூல சரீரம் மற்றும் நான்குவிதமான ஜீவ ஸ்தூல சரீரங்கள் (யோநிஜம் – கர்ப்பத்திலிருந்து உண்டாகும் மனிதன் போன்றவை, அண்டஜம் – முட்டையிலிருந்து உண்டாகும் பறவை போன்றவை, ஸ்வேதஜம் – வியர்வையிலிருந்து உண்டாகும் கொசு போன்றவை, உத்பிஜ்ஜம் – பூமியைப் பிளந்து

உண்டாகும் தாவரம் போன்றவை) ஆகியவை என்னுடைய பெளதிக ஸ்ருஷ்டி ஆகின்றன. இப்படியாக என்னுடைய ஸ்ருஷ்டி என்பது உள்ளது.

48. ஸ்திதிர்நாம த்ருதீயா மே சக்திர்யா தே புரோதிதா
தஸ்யா: ஸ்வரூபம் வக்ஷ்யாமி தந்மே சக்ர நிசாமய

பொருள் – இந்திரனே! அடுத்து என்னுடைய மூன்றாவது சக்தியின் இயல்பு குறித்து கேட்பாயாக. இது முன்பே ஸ்திதி என்று கூறப்பட்டதாகும்.

49. ஆத்யா ஸ்ருஷ்டிஷ்ணோ யஸ்து ஸஞ்ஜிஹீர்ஷாணச்ச ய:
யஸ்தைர்கரணம் நாம தயோரந்தர வர்த்திநாம்

50-1. நாநாருபௌர்மதீயை: ஸா ஸ்திதி சக்தி: பரா மம

பொருள் – என்னுடைய ஸங்கல்பம் காரணமாக ஸ்ருஷ்டியும், ஸம்ஹாரமும் உண்டாகின்றன. இதற்கு இடைப்பட்டதான குறுகிய நேரத்தில், பல ரூபங்கள் எடுக்கவல்ல என்னுடைய திறன் காரணமாக, அனைத்தையும் வளர்க்கின்ற எனது சக்தி வெளிப்படுகிறது. இதுவே என்னுடைய ஸ்திதி எனப்படும் சக்தியாகும்.

50-2. விஷ்ணுநா தேவதேவேந மயா சைவ ததா ததா

51. யா ஸ்திதி: கதிதா ஸா து ப்ரதமா தத்த்வ சிந்தகை:
மந்வந்தராதிபௌச்சைவ த்விதீயா பரிகீர்த்திதா

பொருள் – விஷ்ணுவுடன் சேர்ந்து உள்ளதான என்னுடைய ஒவ்வொரு ரூபமும், எனது முதல் ஸ்திதி என்று ஞானிகள் கூறுவர். ஒவ்வொரு மன்வந்தரங்களிலும் உள்ள மனுக்களுடன் நான் இணைந்து அனைத்தையும் காப்பதே எனது இரண்டாவது ஸ்திதி ஆகும்.

52. மநுபுத்ரைஸ் த்ருதீயாந்யா சக்ஷுத்ரைரிதி சதுர்வித
சதுர்த்தா ஸம்ஹ்ருதீ சக்திஸ் தஸ்யா பேதமிமம் ச்ருணு

பொருள் – ஸ்ருஷ்டி காலத்தில் நான் மனுவின் புத்திரர்களுடன் இருத்தல் என்பது என்னுடைய மூன்றாவது நிலையாகும். தாழ்ந்த அனைத்தையும் படைப்பதான சக்ரத்ர ஸ்ருஷ்டி என்பது என்னுடைய நான்காம் நிலையாகும். என்னுடைய நான்காவது சக்தியானது ஸம்ஹ்ருதி என்பதாகும். அதில் உள்ள பல்வேறு பேதங்களை இப்போது நான் கூறக் கேட்பாயாக.

53. நானோ ஜராயுஜாதீநாம் பூதாநாம் நித்யதா து யா

ஸா நித்யா ஸம்ஹ்ருதிஸ்த்வந்யா சக்ர நைமித்திகீ ஸம்ஹ்ருதா

பொருள் – இந்திரனே! எப்போதும் ஒவ்வொரு உயிரும் அழிந்து கொண்டே இருத்தல் ஜராயுஜா என்பதால் ஆகும்; இது நித்ய ஸம்ஹ்ருதி ஆகும். ஒவ்வொரு கல்பத்தின் முடிவிலும் அனைத்தும் அழிதல் என்பது நைமித்திக ஸம்ஹ்ருதி ஆகும்.

54. த்ரைலோக்யவிஷயா ஸா து ப்ரஹ்ம ப்ரஸ்வாபஹேதுகா

த்ருதீயா ப்ராக்ருதீ ப்ரோக்தா மஹதாதி வ்யபாச்யா

பொருள் – நைமித்திக ஸம்ஹ்ருதி என்பவள் மூன்று லோகங்களையும் ஸம்ஹரித்து நான்முகனை ஆழ்ந்த நித்திரையில் ஆழ்த்துகிறாள். அடுத்து மஹத் முதலானவற்றுடன் தொடர்புடையது ப்ராக்ருதி ஸம்ஹ்ருதி என்னும் மூன்றாம் வகையாகும்.

55. ப்ராஸுதி து சதுர்த்தோ ஸ்யாதவ்யக்த விஷயா து ஸா

மாயீ யா பஞ்சமீ ப்ரோக்தா ப்ரஸுதி விஷயா து யா

பொருள் – அடுத்து அவ்யக்தம் முதலானவற்றுடன் தொடர்புடையது ப்ராஸுதி ஸம்ஹ்ருதி என்னும் நான்காம் வகையாகும். தொடர்ந்து ப்ராஸுதியுடன் தொடர்புடையது மாயீ ஸம்ஹ்ருதி என்னும் ஐந்தாம் வகையாகும்.

56. சக்தீ ஷஷ்டி து விஜ்ஞேயா மாயாஸாவிஷயா து ஸா

ஸப்தம்யாத்யந்தகீ ப்ரோக்தா விலயோ யோகிநாம் மயி

பொருள் – அடுத்து மாயை முதலானவற்றுடன் தொடர்புடையது சக்தி ஸம்ஹ்ருதி என்னும் ஆறாம் வகையாகும். அடுத்து இறுதியாக உள்ள ஆத்யந்திக ஸம்ஹ்ருதி என்பவள், அனைத்தையும் அழித்து, யோகிகளை என்னிடம் கொண்டு சேர்க்கிறாள்; மோக்ஷம் அளிக்கிறாள் என்று கருத்து.

57. ஸுலக்ஷ்மாணி விநிவர்த்தந்தே சரீராணி ததா ஸதாம்
ஏஷா ஸப்தவிதா சக்ர ஸம்ஹ்ருதிஸ்தே மயோதிதா
பஞ்சமயநுக்ரஹாக்யா மே சக்திர் வ்யாக்யாமிமாம் ச்ருணு

பொருள் – சக்ரனே! இப்படிப்பட்ட மோக்ஷம் அவர்களுக்கு உண்டாகும்போது, அவர்கள் ஸுலக்ஷ்ம சரீரம் பெற்றவர்களாக இருப்பார்கள். இப்படியாக அனைத்தையும் ஸம்ஹாரம் செய்யவல்ல என்னுடைய ஏழு சக்திகள் குறித்து உனக்கு உரைத்தேன். அடுத்து என்னுடைய ஐந்தாவது சக்தியான அனுக்ரஹம் என்பது குறித்து நான் கூறக் கேட்பாயாக.

ஸ்ரீலக்ஷ்மீதந்திரம் பன்னிரண்டாம் அத்யாயம் ஸம்பூர்ணம்